

МОДЕРНІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОДОЛАННЯ КРИЗОВИХ ОСВІТНІХ ВИКЛИКІВ

Ніколаєску І. О.

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри дошкільної освіти
Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького
ORCID ID: 0000-0002-9928-9291

Бондар В. Г.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри дошкільної освіти
Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького
ORCID ID: 0000-0001-8874-4319

Панченко О. О.

доктор філософії,
старший викладач кафедри дошкільної освіти
Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького
ORCID ID: 0000-0001-8911-7544

У статті обґрунтовано наукову позицію про необхідність модернізації змісту та форм фахової підготовки майбутніх вихователів у контексті подолання сучасних кризових викликів. На основі узагальнення наукової літератури авторами доведено, що інтеграція інноваційного інструментарію в освітній процес закладів вищої освіти для фахової підготовки здобувачів освіти забезпечує сталий розвиток системи дошкільної освіти та готовність педагогів до ефективного функціонування в динамічному соціокультурному середовищі. Акцентовано увагу на потенціалі інноваційних методик, зокрема кейс-технологій, цифрового сторітелінгу та імерсивних ресурсів, як стратегічних інструментів забезпечення безперервності та якості дошкільної освіти в умовах воєнного стану та цифрової трансформації суспільства. У ході дослідно-експериментальної роботи, проведеної на базі кафедри дошкільної освіти Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького, верифіковано ефективність моделі «перевернутого навчання» та спеціалізованих практико-орієнтованих заходів (воркшопів, дискусійних панелей, дайджестів). Узагальнено зміст та результати проведених методичних заходів у межах виробничої практики, яка засвідчила позитивну динаміку в імплементації студентами інноваційного інструментарію у реальній освітній процес. Емпірично підтверджено зростання методичної лабільності магістрантів під час застосування кейс-технологій, сторітелінгу та цифровізації ігрової діяльності в умовах кризових викликів. Зафіксовано підвищення рівня самостійності у виборі форм інклюзивної взаємодії та здатності до організації безпечного освітнього середовища. Результати дослідження підтверджують, що конвергенція традиційної дидактики з високотехнологічним інструментарієм сприяє формуванню професійної резильєнтності, когнітивної гнучкості та готовності майбутніх вихователів до проєктування безпечного освітнього простору в дестабілізуючих умовах. Сформульовано висновки щодо перспектив імплементації отриманих результатів у систему фахової освіти та постійного професійного розвитку педагогічних кадрів.

Ключові слова: фахова підготовка здобувачів дошкільної освіти, інноваційні методики, кризові освітні виклики, професійна адаптивність, кейс-технології, сторітелінг, перевернуте навчання, освітня резильєнтність.

Nikolaesku I. O., Bondar V. G., Panchenko O. O. Modernization of professional training for early childhood educators: innovative methodologies as a tool for overcoming crisis educational challenges

The article substantiates the need to modernize the content and forms of professional training of future educators in the context of overcoming modern crisis challenges. Based on the generalization of scientific

literature, the authors prove that the integration of innovative tools into the educational process of higher education institutions for professional training of education seekers ensures the sustainable development of the preschool education system and the readiness of teachers to effectively function in a dynamic socio-cultural environment. The attention is focused on the potential of innovative methods, in particular case technologies, digital storytelling and immersive resources, as strategic tools for ensuring the continuity and quality of preschool education in conditions of martial law and digital transformation of society. In the course of research and experimental work conducted at the Department of Preschool Education of Bohdan Khmelnytskyi Cherkasy National University, the effectiveness of the «flipped learning» model and specialized practice-oriented events (workshops, discussion panels, digests) was verified. The content and results of the methodological activities carried out within the framework of production practice are summarized, which showed positive dynamics in the implementation of innovative tools by students in the real educational process. The increase in the methodological lability of master's students when using case technologies, storytelling and digitalization of gaming activities in conditions of crisis challenges is empirically confirmed. An increase in the level of independence in choosing forms of inclusive interaction and the ability to organize a safe educational environment is recorded. The results of the study confirm that the convergence of traditional didactics with high-tech tools contributes to the formation of professional resilience, cognitive flexibility and readiness of future educators to design a safe educational space in destabilizing conditions. Conclusions are formulated regarding the prospects for implementing the results obtained in the system of professional education and continuous professional development of pedagogical personnel.

Keywords: *professional training of preschool education students, innovative methodologies, crisis educational challenges, professional adaptability, case technologies, storytelling, flipped learning, educational resilience.*

Вступ. Функціонування системи вищої педагогічної освіти в умовах воєнного стану актуалізує низку викликів, пов'язаних із необхідністю швидкої адаптації змісту та технологій підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до реалій перманентної кризи. Головним викликом постає протиріччя між академічною інерційністю традиційних освітніх програм та гострою потребою у фахівцях, здатних не лише здійснювати освітній процес, а й надавати психосоціальну підтримку дітям, які зазнали травматичного впливу війни.

У перші роки повномасштабного вторгнення ми спостерігали стрімку трансформацію освітнього простору, зумовлену необхідністю негайної адаптації до критичних умов, де заклад вищої освіти перестав бути лише аудиторним осередком і перетворився на стратегічний хаб безпеки, психологічної стійкості та цифрової гнучкості. Проте в умовах дистанційного або змішаного навчання систематично виникав дефіцит реального педагогічного досвіду, що змушував університети впроваджувати цифрові симуляції, відеокейси та віртуальні методичні осередки для імітації професійної взаємодії. Додаткової уваги вимагав напрям цифровізації, адже вихователь повинен досконало володіти сучасними інструментами дистанційної комунікації не

лише з дітьми, а й із батьками, які в умовах війни часто потребують професійного педагогічного консультування щодо виховання дитини в кризових умовах. Окрім того, існує виклик формування професійної етики педагога, який працює в умовах обмежених ресурсів та постійного емоційного напруження, що вимагає від ЗВО впровадження спеціальних курсів із розвитку стресостійкості та навичок саморегуляції особистості майбутнього фахівця. Системна відповідь на ці виклики полягає у переході до гнучких моделей навчання, що базуються на принципах андрагогіки та партнерства, де заклад вищої освіти стає не просто освітнім центром, а безпечним хабом для розвитку професійної ідентичності у складних соціальних реаліях. Подолання цих викликів можливе лише за умови тісної співпраці закладу вищої освіти з практиками дошкільної галузі та активного залучення студентів до волонтерських проєктів, які є дієвим інструментом апробації професійних компетентностей у «польових» умовах. У цьому контексті впровадження інноваційних методик трансформується з інструменту вдосконалення професійної майстерності у стратегічний механізм подолання кризових освітніх викликів.

Ураховуючи актуальність дослідження, її теоретико-практичне значення для освітньої

галузі, метою наукового пошуку є теоретичне обґрунтування та експериментальна перевірка системи професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти, що базується на інтеграції інноваційних методик як дієвого інструменту подолання кризових освітніх викликів, а також розроблення науково-методичного забезпечення, спрямованого на розвиток професійної адаптивності фахівців у динамічному соціокультурному середовищі, що знаходить вираження у подоланні розриву між теорією та практикою професійної підготовки й створює базу для ефективного впровадження інноваційних методик у практику, що є критично важливим для сталого розвитку системи дошкільної освіти в умовах сучасних викликів.

Методи та методики дослідження. Для реалізації поставленої мети дослідження модернізації професійної підготовки педагогів дошкільної освіти в умовах сучасних кризових викликів застосовано комплекс взаємопов'язаних методів та методик, що забезпечують об'єктивність та наукову достовірність отриманих результатів. На теоретичному рівні ключовим інструментом є аналіз наукової та психолого-педагогічної літератури, нормативно-правових документів і дисертаційних праць, що дає змогу виявити сутність понять «модернізація», «кризові освітні виклики» та «інноваційні методики», а також систематизувати теоретичні підходи до професійної підготовки фахівців. Під час дослідження було використано методи порівняння, синтезу та узагальнення для визначення інноваційного потенціалу сучасних технологій, таких як кейс-стаді, сторітелінг, імерсивні цифрові інструменти, у контексті адаптації дошкільної освіти до реалій невідомості. Для всебічного аналізу наукової проблеми було застосовано низку діагностичних методів: анкетування магістрів дошкільної освіти – для виявлення рівня готовності до використання інновацій; інтерв'ювання викладачів кафедри дошкільної освіти Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького – для з'ясування найбільш актуальних запитів і проблемних зон у фаховій підготовці, а також спостереження за професійною діяльністю вихователів – для оцінки

ефективності впровадження нових методик у практику роботи. Такий інтегрований підхід дає змогу не лише описати стан проблеми, а й запропонувати дієві інструменти для підвищення якості підготовки фахівців у динамічному освітньому середовищі.

Результати. У сучасних наукових дослідженнях тема модернізації професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти розглядається як ключовий чинник подолання кризових викликів у сфері освіти. Автори наголошують, що глобальні та локальні кризи: пандемія COVID-19, воєнні дії, соціально-економічні трансформації актуалізували потребу у нових підходах до формування професійних компетентностей майбутніх вихователів.

У працях К. Крутій та Л. Зданевич підкреслюється, що модернізація підготовки педагогів має бути системною – від оновлення навчальних програм до впровадження цифрових технологій та інтеграції компетентнісного підходу. Вони пропонують розглядати інноваційні методики як інструмент формування гнучкого, мобільного та творчого педагога, здатного працювати в умовах нестабільності [3].

На важливості використання та впровадження інноваційних педагогічних технологій у дошкільній освіті наголошує С. Смолюк [5], акцентуючи увагу на практичному вимірі інноваційних технологій у підготовці студентів педагогічних спеціальностей. Її методичні рекомендації спрямовані на розвиток критичного мислення, креативності та здатності застосовувати інтерактивні інструменти у роботі з дітьми. Це особливо важливо в умовах криз, коли традиційні методи навчання не завжди ефективні.

Низка сучасних українських дослідників [1] розглядає адаптацію змісту та методів навчання до концепції Нової української школи. Автори підкреслюють, що інноваційні методики: проектне навчання, STEM-підходи, використання цифрових платформ стають не лише засобом підвищення якості освіти, а й способом подолання кризових викликів, оскільки формують у педагогів здатність швидко реагувати на зміни.

Принагідно зазначимо, що у низці наукових праць, присвячених проблематиці модерніза-

ції професійної підготовки педагогів дошкільної освіти, поняття «модернізація», «кризові освітні виклики» та «інноваційні методики» розглядаються як взаємопов'язані категорії, що визначають стратегічні орієнтири розвитку освітньої системи. Зокрема, модернізація у педагогічному дискурсі трактується як процес оновлення змісту, форм та методів професійної підготовки відповідно до сучасних соціальних, економічних і культурних умов [3]. Трансформаційні процеси в освітній галузі, ускладнені викликами воєнного стану, зумовили зростання інтересу громадськості до освітньої діяльності у цілому, що зумовило появу так званих кризових освітніх викликів як певних чинників, що порушують стабільність функціонування освітньої системи. Академік В. Радкевич у своїй науковій доповіді наголошує, що війна, повоєнне відновлення, пандемія та глобальні трансформації створюють нові умови для професійної освіти, які потребують адаптації законодавчих, управлінських та ціннісних засад [4]. Таким чином, кризові виклики стають каталізатором для пошуку нових моделей професійної підготовки.

В умовах сьогодення інноваційні методики постають як ключовий інструмент модернізації професійної підготовки фахівців дошкільної освіти, адже саме вони дають змогу ефективно реагувати на кризові освітні виклики та забезпечувати якість освітнього процесу в закладах вищої освіти. Науковці підкреслюють [2], що інноваційність у педагогіці не зводиться лише до використання нових технологій, а охоплює зміну парадигми мислення педагога – від традиційної трансляції знань до формування компетентностей, розвитку критичного мислення, креативності та емоційної стійкості.

У сучасних дослідженнях інноваційні методики визначаються як інтерактивні, гнучкі та адаптивні освітні практики, що включають проєктне навчання, STEM-підходи, цифрові платформи, ігрові технології та арттерапевтичні засоби. Вони спрямовані на створення освітнього середовища, яке відповідає потребам дітей і водночас готує педагогів до роботи в умовах нестабільності [6]. Саме завдяки цим методикам майбутні вихователі здобувають

здатність швидко адаптуватися до змін, працювати з дітьми у стресових ситуаціях та підтримувати їхній психоемоційний розвиток. Таким чином, інноваційні методики сьогодні є не лише засобом підвищення ефективності навчання, а й стратегічним ресурсом для подолання кризових освітніх викликів, що формує нову якість професійної підготовки педагогів дошкільної освіти.

Із метою виявлення рівня готовності майбутніх вихователів до використання інновацій під час професійної діяльності зі здобувачами вищої освіти магістерського рівня Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького було проведено анкетування «Самооцінка готовності педагога до інноваційної діяльності», яке складалося з низки питань та оцінювалося за шкалою Лайкерта (від 1 до 5), де 1 – «повністю не згоден», 5 – «повністю згоден». Питання анкети були спрямовані на виявлення мотиваційного аспекту, який виступає фундаментальним внутрішнім чинником, що детермінує рівень психологічної готовності до опанування та імплементації адаптивних методик роботи в кризових умовах, безпосередньо корелюючи з когнітивним рівнем, який передбачає глибоке освоєння теоретико-методологічного базису інноваційних технологій, зокрема case study, технік сторітелінгу та імерсивних середовищ, що в сукупності з технологічною компетентністю – здатністю до інтеграції цифрових інструментів у безпосередню педагогічну взаємодію – формує базу для успішної рефлексії, спрямованої на критичне осмислення та гнучку адаптацію освітнього процесу до екстремальних обставин воєнного часу за збереження високої якості дидактичного контенту.

Аналіз отриманих емпіричних даних свідчить про неоднорідність рівня готовності здобувачів спеціальності «Дошкільна освіта» до впровадження інновацій у професійну діяльність. За результатами діагностики лише 22% респондентів продемонстрували високий рівень готовності, що характеризується стійкою внутрішньою мотивацією, глибокими знаннями сучасних освітніх методик та впевненим володінням цифровим інструментарієм, які дають змогу ефективно нівелювати

наслідки кризових викликів. Більшість опитаних студентів, а саме 58%, віднесено до середнього рівня готовності; ці фахівці усвідомлюють необхідність модернізації підготовки, проте часто відчують психологічний бар'єр або брак практичних навичок для швидкої адаптації до інновацій у стресових умовах, виявляючи потребу у цілеспрямованому методичному супроводі. Водночас 20% учасників дослідження показали низький рівень готовності, що переважно пов'язано з опором до змін, недостатньою поінформованістю про переваги новітніх технологій або орієнтацією на традиційні методи роботи, які в умовах сучасної освітньої кризи часто виявляються менш ефективними. Виявлена диспропорція підтверджує нагальну необхідність системного перегляду змісту професійної підготовки та запровадження інтерактивних навчальних програм, які б не лише забезпечували теоретичне оновлення знань, а й розвивали практичні навички професійної адаптивності в динамічному освітньому середовищі.

Наступним етапом у дослідженні означеної проблеми було проведення комплексного інтерв'ювання професорсько-викладацького складу кафедри дошкільної освіти Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького, яке дало змогу ідентифікувати ключові вектори актуальних запитів та детермінувати найбільш гострі проблемні зони у системі фахової підготовки магістрів. Аналіз емпіричних даних свідчить про нагальну потребу в посиленні практико-орієнтованого складника навчання та необхідності глибшої інтеграції інноваційних цифрових інструментів та імерсивних технологій у методику викладання фахових дисциплін, що зумовлено трансформацією освітнього середовища під впливом воєнного стану. Серед критичних проблемних зон респондентами було виокремлено недостатній рівень психологічної резильєнтності студентів та потребу в опануванні специфічних технік кризового консультування батьків вихованців. Окрім того, виявлено запит на розширення варіативного складника навчальних планів за рахунок дисциплін, спрямованих на розвиток управлінського потенціалу та навичок стратегічного планування в закладах дошкільної

освіти. Отримані результати підтверджують гіпотезу про необхідність модернізації змісту магістерських програм шляхом конвергенції традиційних академічних підходів із гнучкими методиками реагування на сучасні соціокультурні виклики, що забезпечить конкурентоспроможність випускників на ринку освітніх послуг.

За результатами проведених діагностик студентам-магістрам було запропоновано онлайн-заходи у форматі онлайн-дискусій із метою усвідомлення важливості використання у подальшій професійній діяльності інноваційних методик як інструменту подолання кризових освітніх викликів. Зокрема, реалізація комплексу заходів, зокрема воркшопу «Конструктор дистанційної взаємодії: створення інтерактивного контенту для безперервності дошкільної освіти», методичної майстерні «Сторітелінг як інструмент психологічної резильєнтності та соціальної адаптації дошкільників», стратегічної сесії «Педагогічна архітектура безпеки: проектування імерсивних занять в умовах кризових обмежень», проектної студії «Стресостійкість через інновації: використання мобільних додатків для емоційного розвантаження вихованців», дала змогу майбутнім вихователям не лише опанувати технічний інструментарій, а й усвідомити інноваційні методики як стратегічний ресурс нівелювання дестабілізуючих чинників у професійній діяльності. Організація зазначених онлайн-заходів базувалася на імплементації концепції «перевернутого навчання», яка продемонструвала високу дидактичну ефективність в умовах обмеженого доступу до традиційних форм освітньої взаємодії. Використання цифрової інфраструктури та мережевих комунікацій дозволило вибудувати освітній процес за моделлю попередньої самостійної когнітивної обробки теоретичного контенту майбутніми вихователями, що трансформувало безпосередні онлайн-зустрічі у простір для практичної верифікації знань, інтенсивної дискусійної взаємодії, колаборативного представлення результатів аналітичної роботи та аргументованого відстоювання власної професійної позиції.

Підсумки проведених онлайн-зустрічей були узагальнені під час проведення у поза-

аудиторній роботі методичного калейдоскопа «Калейдоскоп інновацій: сучасні методики як ключ до стійкої дошкільної освіти», на якому студенти серед інноваційних методик виокремлювали кейс-технології, які дають змогу здійснювати глибокий аналіз реальних педагогічних ситуацій, моделювати алгоритми розв'язання професійних дилем та розвивати навички критичного мислення через деконструкцію складних кейсів, що охоплюють аспекти інклюзії, конфліктології та взаємодії з батьками. Паралельно з кейс-методом особливої актуальності у контексті фахової підготовки, на думку магістрів дошкільної освіти, набуває цифровий сторітелінг, який виступає не лише засобом трансляції педагогічного досвіду через наративні структури, а й інструментом емоційного залучення вихованців, даючи змогу майбутнім вихователям створювати авторський медіаконтент, що стимулює уяву та ціннісні орієнтації дитини. Ефективність зазначених методик мультиплікується завдяки системній інтеграції цифрових ресурсів – від інтерактивних платформ і мобільних додатків для гейміфікації навчання до імерсивних технологій (VR/AR), – які забезпечують віртуальне занурення в освітній простір, даючи змогу відпрацьовувати методичні прийоми в безпечному симуляційному середовищі. Отже, конвергенція кейс-технологій, сторітелінгу та цифрового інструментарію у вищій школі забезпечує перехід від репродуктивної моделі навчання до конструктивістської, де майбутній педагог стає активним суб'єктом проектування інноваційного дидактичного контенту, адаптованого до специфіки дошкільного дитинства в умовах сучасних соціокультурних трансформацій.

Результати проведених заходів апробувалися під час проходження студентами виробничих практик у закладах дошкільної освіти. Цілеспрямоване спостереження за професійною діяльністю майбутніх вихователів під час виробничої практики у закладах дошкільної освіти засвідчило позитивну динаміку в опануванні та імплементації інноваційного інструментарію в реальній освітній процес. Аналіз емпіричних даних дав змогу констатувати, що студенти-практиканти, які про-

йшли попередню теоретичну підготовку за оновленими модулями освітніх компонентів та різноманітними практико-орієнтованими заходами, демонструють високий рівень методичної лабільності під час використання кейс-технологій та елементів сторітелінгу для активізації пізнавальної діяльності дошкільників. Особлива увага в процесі моніторингу приділялася здатності майбутніх фахівців інтегрувати цифрові ресурси в ігрову діяльність дітей дошкільного віку та організовувати безпечне освітнє середовище в умовах кризових викликів, що підтвердило ефективність упроваджених теоретико-практичних елементів професійної підготовки. Зокрема, зафіксовано зростання показників самостійності у виборі форм взаємодії з вихованцями та вміння адаптувати програмовий матеріал до індивідуальних потреб дітей в умовах інклюзії. Водночас результати спостереження висвітлили необхідність подальшого вдосконалення навичок рефлексивного аналізу власних дій у нестандартних педагогічних ситуаціях, що вказує на доцільність посилення тренінгового компонента у фаховій підготовці для забезпечення сталої професійної стійкості майбутніх вихователів.

Висновки. Підсумовуючи, наголосимо, що модернізація фахової підготовки майбутніх вихователів дошкільної освіти в умовах сучасних соціокультурних трансформацій вимагає переходу від репродуктивних моделей навчання до стратегій активного проектування інноваційного освітнього середовища. Системна імплементація кейс-технологій, цифрового сторітелінгу та імерсивних методів навчання виступає дієвим інструментом подолання кризових освітніх викликів, оскільки забезпечує формування у майбутніх вихователів не лише технологічної грамотності, а й когнітивної гнучкості та професійної резильєнтності.

Емпірична перевірка ефективності запропонованих підходів, зокрема через використання моделі «перевернутого навчання» та проведення спеціалізованих методичних заходів і дискусійних панелей, підтвердила позитивну динаміку в розвитку здатності студентів-магістрів до нестандартного вирішення професійних завдань у дестабілізуючих умо-

вах. Конвергенція традиційних дидактичних засад із цифровими ресурсами та інтерактивними формами взаємодії дає змогу мінімізувати освітні втрати та гарантувати безперервність освітнього процесу в закладах дошкільної освіти навіть за умов безпекових обмежень.

Перспективу подальших розвідок убачаємо у розробленні адаптивних методичних комплексів для фахової підготовки вихователів, що сприятиме сталому професійному розвитку педагогічних кадрів та їх успішній адаптації до динамічних вимог сучасного ринку освітніх послуг у поствоєнний період.

Список використаних джерел

1. Бартків О. С., Дурманенко Є. А., Дурманенко О. Л. Підготовка майбутніх педагогів до використання інноваційних технологій в освітньому процесі. URL: <http://ipc-dspace.org.ua/bitstream/123456789/773/1/стаття%20Інноваційна%20педагогіка.pdf> (дата звернення: 22.01.2026).
2. Докучаєва В., Кричківська О. Інноватизація освітнього процесу у закладах дошкільної освіти. URL: https://www.apfn-journal.in.ua/archive/78_2024/part_1/46.pdf (дата звернення: 14.02.2026).
3. Інноваційні педагогічні технології у підготовці фахівців дошкільної та початкової освіти до роботи в закладах освіти : монографія / за наук. ред. К. Л. Крутій, Л. В. Зданевич. Хмельницький, 2025. 408 с.
4. Радкевич В. Вплив педагогічних інновацій на розвиток професійної освіти в Україні в умовах сучасних трансформацій : наук. доп. на XIX Всеукр. наук.-практ. (звітний) конф. «Розвиток професійної освіти в умовах війни, повоєнного відновлення та євроінтеграції України» (27–28 березня 2025 р. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/745279/1/540-Текст%20статті-1113-1-10-20250424.pdf> (дата звернення: 10.02.2026).
5. Смолюк С. В. Інноваційні педагогічні технології у дошкільній освіті : методичні вказівки до практичних занять. Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2022. 44 с.
6. Трансформаційні процеси професійного розвитку педагогів в умовах освітніх інновацій. *Інститут модернізації змісту освіти*. 2024. 01 квітня. URL: <https://imzo.gov.ua/2024/04/01/transformatiyni-protsesey-profesiynoho-rozvytku-pedahohiv-v-umovakh-osvitnikh-innovatsiy/> (дата звернення: 29.01.2026).

References

1. Bartkiv, O. S., Durmanenko, Ye. A., & Durmanenko, O. L. (2023). *Pidhotovka maibutnikh pedahohiv do vykorystannia innovatsiynykh tekhnolohii v osvitnomu protsesi* [Preparing future teachers for the use of innovative technologies in the educational process]. Retrieved from: <http://ipc-dspace.org.ua/bitstream/123456789/773/1/стаття%20Інноваційна%20педагогіка.pdf>. (Retrieved on January 22, 2026). [in Ukrainian]
2. Dokuchaieva, V., & Krychkiivska, O. (2024). Innovatyzatsiia osvitnyoho protsesu u zakladakh doshkilnoi osvity [Innovatization of the educational process in preschool education institutions]. *Academic Notes of Series «Pedagogy»*, 78(1). Retrieved from: https://www.apfn-journal.in.ua/archive/78_2024/part_1/46.pdf. (Retrieved on February 14, 2026) [in Ukrainian].
3. Krutii, K. L., & Zdanevych, L. V. (Eds.). (2025). *Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii u pidhotovtsi fakhivtsiv doshkilnoi ta pochatkovoї osvity do roboty v zakladakh osvity* [Innovative pedagogical technologies in the training of preschool and primary education specialists for work in educational institutions: A monograph]. Khmelnytskyi. [in Ukrainian].
4. Radkevych, V. (2025). *Vplyv pedahohichnykh innovatsii na rozvytok profesiinoї osvity v Ukraini v umovakh suchasnykh transformatsii* [The impact of pedagogical innovations on the development of vocational education in Ukraine in the context of modern transformations] [Scientific report]. XIX All-Ukrainian Scientific and Practical Conference, Kyiv, Ukraine. Retrieved from: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/745279/1/540-Текст%20статті-1113-1-10-20250424.pdf>. (Retrieved on February 10, 2026). [in Ukrainian].
5. Smoliuk, S. V. (2022). *Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii u doshkilnii osviti: metodychni vказivky do praktychnykh zaniat* [Innovative pedagogical technologies in preschool education: Methodological instructions for practical classes]. Lesya Ukrainka Volyn National University. [in Ukrainian].
6. Institute of Educational Content Modernization. (2024). *Transformatsiini protsesey profesiinoho rozvytku pedahohiv v umovakh osvitnikh innovatsii* [Transformational processes of professional development of teachers in the conditions of educational innovations]. Retrieved from: <https://imzo.gov.ua/2024/04/01/transformatiyni-protsesey-profesiynoho-rozvytku-pedahohiv-v-umovakh-osvitnikh-innovatsiy/>. (Retrieved on January 29, 2026) [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 12.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 08.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 13.05.2026